

ตำรวจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกับการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ

Police of the Socialist Republic of Vietnam and public security

ปิยะ อุทาโย¹ และศิริพร นุชสำเนียง²

Piya Uthayo and Siriporn Nuchsamniang

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานของตำรวจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกับการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ ผลการศึกษา พบว่า การดูแลความปลอดภัยสาธารณะในเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงฮานอย ซึ่งเป็นเมืองหลวง บ้านเมืองมีความเจริญ ประชากรพักอาศัยหนาแน่น เป็นย่านการค้าธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยว ตำรวจนครบาลฮานอย มีการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมและกำหนดมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ทำให้สามารถจับกุมคดีที่เกิดขึ้นได้ในอัตราที่สูง ตำรวจนครบาลฮานอยประสบความสำเร็จในการดูแลให้ความปลอดภัยแก่ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวหรือทำธุรกิจ โดยช่วงที่ผ่านมามีการดำเนินการที่ได้ผล คือ การรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม การให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันตนเอง นอกจากนี้ ยังมีมาตรการระดมกวาดล้างอาชญากรรม มีการสนธิกำลังทุกฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายจราจร ฝ่ายสืบสวนสอบสวน และฝ่ายป้องกันปราบปราม เพื่อปฏิบัติงานร่วมกันในการจับกุมผู้ก่ออาชญากรรม เช่น ผู้ที่พกพาอาวุธ การลักทรัพย์ การลักขโมยกระเป๋า เป็นต้น มาตรการในการป้องกันรถจักรยานยนต์หายในเวียดนามประการหนึ่ง คือ เมื่อขับขี่รถจักรยานยนต์ไปในสถานที่ที่มีการจัดที่จอดรถ จะมีเจ้าหน้าที่เขียนหมายเลขลงบนเบาะรถจักรยานยนต์ แล้วมอบบัตรที่มีหมายเลขตรงกับเลขที่เขียนไว้ เมื่อจอดรถไว้แล้วมารับรถ จะต้องแสดงบัตรดังกล่าวจึงจะนำรถออกไปได้

คำสำคัญ: ตำรวจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, การดูแลความปลอดภัยสาธารณะ

¹ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ; Royal Thai Police

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: piya2238@police.go.th, Tel. 02-2519768

Abstract

The objective of this Academic article was to police of the socialist republic of Vietnam and public security. The research found that: Public Safety Management has been gradually increased in Vietnam, especially in Hanoi; a prosperous city with overcrowded population, commercial districts and tourist spots. Hanoi Municipal Police have analyzed crime problems and take preventive actions to reinforce the crime-scene verification. So, the arrest rate for incidents are considered at high level. Hanoi Municipal Police have succeeded in safety managing for foreigners who traveling and doing businesses in the city. The achieved campaigns for crime prevention have been accomplished by giving crime knowledge and crime prevention to people. Furthermore, there are plans for annihilation and crime suppression by corporate integrating with many agencies; such as, Traffic department, Investigation department, and Crime prevention and suppression department. They work together to arrest criminals; such as, someone carrying weapon, burglary, pickpocket and etc. One method to prevent missing motorcycles in Vietnam is giving a ticket number to the owner at the parking area. The owner has to show the matched card with the number on the motorbike seat before taking it out.

Keywords: Vietnamese Socialist Republic Police, Public Safety Management

ข้อมูลพื้นฐานของประเทศและสภาพสังคม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam) มีประชากรทั้งสิ้น 94,348,835 คน (Central Intelligent Agency, 2016) เมืองหลวง คือ ฮานอย (Hanoi) ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของเวียดนาม มีประชากร 6.472 ล้านคน (2009) ภาษาเวียดนามเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไปและเป็นภาษาทางราชการ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้กันมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีภาษาฝรั่งเศส จีน และภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ วันชาติเวียดนาม คือ วันที่ 2 กันยายน (เรียนรู้สู่อาเซียน, 2557)

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นประเทศหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีรูปร่างเป็นรูปตัวเอส (S) ลักษณะเป็นแนวยาว จึงทำให้ทั้งสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศแตกต่างจากประเทศอินโดจีนอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2557) โดยทิศเหนือติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นระยะทาง 1,281 กิโลเมตร ทิศใต้ติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตก ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นระยะทาง 2,130 กิโลเมตร ติดกับกัมพูชาเป็นระยะทาง 1,228 กิโลเมตร และอ่าวไทย ทิศตะวันออกติดกับอ่าวตังเกี๋ยและทะเลจีนใต้ โดยมีพื้นที่ 331,210 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นภูเขาสูงชันระหว่างที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีลักษณะเป็นแนวยาว โดยมีความยาวจากเหนือจรดใต้ 1,650 กิโลเมตร ขนานไปตามแนวยาวของคาบสมุทรอินโดจีน และมีหมู่เกาะต่าง ๆ อีกนับพันเกาะเรียงรายตั้งแต่อ่าวตังเกี๋ยไปจนถึงอ่าวไทย นอกจากนี้มีภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ 2 แห่ง คือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำแดงอยู่ทางตอนเหนือและราบลุ่มแม่น้ำโขงอยู่ทาง ตอนใต้ และตอนเหนือของประเทศมีที่ราบสูง มีภูเขาฟาน ซีปิง (Phan Xi Pung) ซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในอินโดจีน มีความสูงถึง 3,143 เมตร (10,312 ฟุต) ตั้งอยู่ในจังหวัดเล้าไค ชาวเวียดนามมีเชื้อชาติจีน (Khin) หรือเวียต (Viet) (ร้อยละ 86%) นอกนั้นเป็นชนกลุ่มอื่น ๆ อีก 53 เชื้อชาติ กระจายอยู่ตามเทือกเขาและที่ราบสูง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2557) แรงงานภาคเกษตร ร้อยละ 56.8 อุตสาหกรรม ร้อยละ 37 และบริการ ร้อยละ 6.2 (จารุวรรณ เจตเกษกิจ, 2555)

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่มีจำนวนผู้นับถือมากที่สุด (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50) ส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธนิกายมหายาน นอกจากนี้ ยังมีศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในจำนวนร้อยละ 8-10 โปรเตสแตนต์ ร้อยละ 0.5-2 กายดาว (Cao Dai) ร้อยละ 1.5-3 หัวฮาว (Hoa Hao) ร้อยละ 1.5-4 มุสลิมในจำนวน ร้อยละ 0.1 และอื่น ๆ ส่วนผู้นับถือศาสนาพุทธเถรวาทมีอยู่บ้าง แต่อยู่ทางใต้ของประเทศ โดยเฉพาะบนที่ราบลุ่มแม่น้ำโขงและจังหวัดที่ติดกับชายแดนเวียดนาม-กัมพูชา เวียดนามมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเก่าแก่ที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลานานและยังคงสืบทอดมาถึงปัจจุบันโดยที่เวียดนาม มีความสัมพันธ์กับจีนมาก่อนการปฏิวัติระบบการปกครองจึงทำให้ความเชื่อ ศิลปะวิถีการดำรงชีวิตตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆของจีนมีอิทธิพลต่อเวียดนามด้วยรวมทั้งลัทธิขงจื๊อที่ให้ความสำคัญต่อการ นับถือเช่นไหว้บรรพบุรุษ ลัทธิเต๋าที่สอนเรื่องความสมดุลของธรรมชาติรวมถึงศาสนาพุทธนิกาย

มหายานที่สอนเรื่องกรรมดีและกรรมชั่วซึ่งแม้ว่ารัฐบาลคอมมิวนิสต์ของเวียดนามจะทำลายความเชื่อและศาสนา ส่วนหนึ่งไปในช่วงปฏิวัติระบบการปกครอง แต่ปัจจุบันมีการผ่อนปรนมากขึ้น ชาวเวียดนามเชื่อว่า ทุกหน ทุกแห่งมีเทพเจ้าสถิตอยู่ไม่ว่าจะเป็นเทพเจ้าดิน เทพเจ้าน้ำหรือเทพเจ้าอื่น ๆ ดังนั้นนอกจากวันในศาสนาพุทธ (จ้าว-Chua) ศาลาประชาคม (ดินห์-Dinh) หรือแท่นบูชาจักรพรรดิในอดีต (เดน-Den) แล้วยังมีการตั้งแท่นบูชาเทพเจ้า (เหมียว-Mieu) กระจายอยู่โดยทั่วไปประชาชนนิยมนำดอกไม้ธูปเทียนและผลไม้ มาสักการะบูชาในวันที่ 1 และ 15 ค่ำ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2557)

สภาพความเป็นอยู่ของชาวเวียดนามในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ มีความหนาแน่นเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ในกรุงฮานอย ที่ดินมีราคาสูงมาก เริ่มมีการสร้างอาคารสูง คนเวียดนามนิยมใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะเดินทาง เนื่องจากรถยนต์มีราคาสูงมาก เช่น รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น VIOS ราคาคิดเป็นเงินไทยเกินกว่า 1 ล้านบาท คนเวียดนามจึงไม่นิยมใช้รถยนต์ และเมื่อทำงานมีรายได้จะเก็บเงินเพื่อซื้อบ้านพักอาศัยก่อนเป็นลำดับแรก

สภาพการจราจรในกรุงฮานอย ค่อนข้างแออัด ตามทางแยกไม่ค่อยมีสัญญาณไฟจราจร แต่จะมีตำรวจจราจรยืนปฏิบัติหน้าที่บริเวณทางแยก โดยผู้ขับขี่ก็สามารถขับรถยนต์ได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ประชาชนส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เนื่องจากราคาถูกกว่ารถยนต์มาก โดยรถยนต์ในเวียดนาม แบ่งตามลักษณะป้ายทะเบียน มี 3 ประเภท คือ รถยนต์ที่ใช้ราชการทหาร ใช้ป้ายทะเบียนสีแดง รถยนต์ของหน่วยงานราชการ (รวมทั้งตำรวจ) ใช้ป้ายทะเบียนสีฟ้า และรถยนต์ของประชาชนทั่วไป ใช้ป้ายทะเบียนสีขาว

สภาพปัญหาอาชญากรรมและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

1. อาชญากรรมทั่วไป หน่วยงานความปลอดภัยทางการทูต (Bureau of Diplomatic Security) กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (United State Department of State) ได้ประเมินสถานการณ์อาชญากรรมในเมืองโฮจิมินห์ ว่ามีอัตราการเกิดอาชญากรรมอยู่ในระดับสูง (High) โดยมีลักษณะเช่นเดียวกับเมืองในประเทศอื่นๆ ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกัน เมืองโฮจิมินห์เป็นแหล่งท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ มีคดีที่เกิดขึ้นบ่อย ได้แก่ ล้วงกระเป๋า ชิงทรัพย์ คดีลักเล็กขโมยน้อย และพฤติกรรมในการกระทำความผิด มีการใช้รถจักรยานยนต์ในการกระทำความผิด เช่น ผู้กระทำความผิดขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยมีผู้ซ้อนท้ายไปกระชากกระเป๋าหรือโทรศัพท์มือถือ นอกจากนี้ ก็มีคดีลักรถจักรยานยนต์ รวมทั้งแก๊งค์กรีดกระเป๋า เพื่อขโมย

ทรัพย์สินมีค่าในกระเป๋าถือ ส่วนอาชญากรรมที่มีความรุนแรง เช่น ฆ่า การปล้นโดยมีอาวุธ เรียกค่าไถ่ ยังคงเกิดขึ้นน้อยมาก (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016) สำหรับการประเมินสถานการณ์อาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวง พบว่ามีอัตราการเกิดอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง (Medium) แม้ว่าผู้ที่เดินทางไปกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะรู้สึกว่ามีความปลอดภัยเมื่อเปรียบเทียบกับเมืองอื่นๆ แต่ก็มีอาชญากรรมในคดีเล็กน้อยเกิดขึ้นได้ เช่น ล้วงกระเป๋า ลักเล็กขโมยน้อย วิวาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านชุมชนที่มีคนมาก ผู้กระทำความผิดมีการใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016) สถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานคร โดยประมาณเฉลี่ย 45,000 คดี/ปี ผู้ต้องหา 60,000 คน ส่งฟ้องคดี 80,000 คดี (รวมคดีเก่า) ผู้ต้องหาประมาณ 100,000 คน เป็นคดีผู้ต้องหาตามหมายจับ 6,700 คน คดีส่วนใหญ่เป็นอาชญากรรมแบบดั้งเดิม แต่มีแนวโน้มเกิดคดีอาชญากรรมข้ามชาติมากขึ้น รวมทั้งคดียาเสพติดและค้ายาเสพติด โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดได้แก่ เมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีน คดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ โดยการหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต คดีโจรสลัดมีเกิดขึ้น 2 คดีในปีที่ผ่านมา (Ministry of Public Security, 2016)

2. การค้ายาเสพติด

ยาเสพติดที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้ ได้แก่ เมทแอมเฟตามีน และไอซ์ ซึ่งแหล่งที่มาโดยส่วนมากจะมาจากประเทศจีน และสามเหลี่ยมทองคำ ในบางจังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศเวียดนามยังมีการปลูกพืชที่นำมาใช้ในการผลิตเป็นยาเสพติด

คดียาเสพติดมีความซับซ้อนมากขึ้นโดยเฉพาะผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติที่มาก่อคดียาเสพติดในประเทศเวียดนามมากขึ้น ยาเสพติดได้ลักลอบจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศเวียดนาม และทำการขนส่งต่อไปยังประเทศต่างๆ ตามแนวชายแดนที่ติดกับประเทศลาวและประเทศจีน หรือโดยทางเครื่องบินขนส่งยาเสพติด ไปยังประเทศจีน ไต้หวัน ออสเตรเลีย แอฟริกา เป็นต้น

รัฐบาลเวียดนาม มีนโยบายในการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างรุนแรง ดังจะเห็นได้จากเมื่อเดือนมกราคม 2557 ได้ปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนว่า ศาลเวียดนามในจังหวัดกว๋างบิงห์ ของประเทศเวียดนาม ตัดสินลงโทษผู้ต้องหาคดียาเสพติดรวม 89 คน ซึ่งนับเป็นครั้งใหญ่ที่สุดของประเทศ โดยในจำนวนนี้มี 30 ได้รับโทษประหารชีวิต ขณะที่ทางการก็ออกมาระบุว่า ปัจจุบันมีผู้ติดยาเสพติดในเวียดนามถึงเกือบ 2 แสนคนโดยศาลได้ตัดสินและ

แถลงคำพิพากษายกในต้นที่จัดขึ้นภายในสถานกักกัน ไม่ใช่ในศาลตามธรรมเนียมปกติแต่อย่างใด (Voice TV, 2557)

ในกรุงฮานอย ปัญหายาเสพติดเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม เฉพาะในกรุงฮานอย มีผู้ติดยาเสพติดประมาณ 14,000 คน รัฐบาลมีนโยบายในการบำบัดให้แก่ผู้ติดยาเสพติด มีการเสพยาเสพติดมากประเภทไอซ์ ยาบ้า โดยคดียาเสพติดมีมากในแหล่งชุมชนแออัด ร้านอาหาร (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016)

3. อาชญากรรมความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก

หลายปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มมากยิ่งขึ้นทุกปี และมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2556 พบคดีที่เกี่ยวข้อง 3,683 คดี ที่เป็นคดีเกี่ยวข้องทางเพศ คดีข่มขืนเด็กมีจำนวนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ นครเมืองฮานอย และ นครเมืองโฮจิมินห์ มีจำนวนมากที่สุด โดยรัฐบาลเวียดนามได้มีการรณรงค์ให้แก่ประชาชนทุกคนเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กเพื่อบรรเทาและลดปัญหาอาชญากรรมเหล่านั้น แต่ในทางปฏิบัติก็ยังเกิดปัญหายากต่อการแก้ไข

4. การก่อการร้าย

แนวโน้มสถานการณ์การก่อการร้ายในเวียดนามถืออยู่ในระดับต่ำ (Low) (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016) เวียดนามเป็นประเทศที่มีความสงบ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการป้องกันการก่อการร้าย ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับ เชื้อชาติ ศาสนาไม่เคยเกิดขึ้น นโยบายของรัฐบาลจะไม่ประณามผู้ก่อการร้าย เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าการประณามผู้ก่อการร้ายเป็นภัยความมั่นคงของประเทศ

เวียดนามมีหน่วยงานที่ดูแลการก่อการร้ายและมีการรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามาช่วยเหลือดูแล เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยกันป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายขึ้น โดยหากประชาชนพบจะแจ้งข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบตั้งแต่ในขั้นเตรียมการณ์และวางแผน ตำรวจมีหน้าที่ประการหนึ่ง คือ การใกล้ชิดกับประชาชน โดยถือว่างานทุกอย่างต้องเริ่มจากประชาชน ทำให้ตำรวจได้รับความร่วมมือ หากมีคนแปลกหน้าเข้ามาในหมู่บ้าน ชาวบ้านจะแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที การก่อการร้ายในเวียดนาม จึงถูกจัดอันดับว่า มีอัตราการเกิดการก่อการร้ายอยู่ในระดับต่ำ (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016)

รูปแบบโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานตำรวจ

1. วิวัฒนาการขององค์กรตำรวจเวียดนาม

วิวัฒนาการขององค์กรตำรวจเวียดนาม มีความเป็นมาพร้อมกับการประวัติศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การปกครอง เวียดนาม เป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสตั้งแต่ปี ค.ศ. 1883 ทำให้ระบบราชการ รวมทั้งระบบงานตำรวจในแบบอาณานิคมได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลง เมื่อบางประเทศในคาบสมุทรอินโดจีน ได้กลายเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส

ในระหว่างที่อยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส ในช่วงหลังได้มีกลุ่มต่อต้านฝรั่งเศส เกิดขึ้น คือ กลุ่มของโฮจิมินห์ หรือกลุ่มเวียดนาม Viet Minh ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้เข้ายึดอินโดจีนของฝรั่งเศส และได้ประกาศยกเลิกอำนาจการปกครองของฝรั่งเศสในปี พ.ศ.2483 (ค.ศ.1940) พร้อมกับได้มอบหมายให้จักรพรรดิเบ๋าไต่ของเวียดนาม ประกาศ อิสระภาพ และจัดตั้งรัฐบาลเวียดนามขึ้นปกครองประเทศเมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นแพ้สงคราม จักรพรรดิเบ๋าไต่ จึงโอนอำนาจการปกครองให้แก่โฮจิมินห์ อย่างไรก็ตาม ฝ่ายที่ชนะ สงคราม พยายามสนับสนุนให้ฝรั่งเศสกลับเข้ามามีอำนาจเหนือเวียดนามอีกครั้งหนึ่ง โฮจิมินห์ จึงประกาศต่อสู้ด้วยกำลัง และประกาศอิสรภาพอีกครั้ง ในปี ค.ศ. 1945 มีกรุงฮานอยเป็นเมือง หลวง และโฮจิมินห์ เป็นประธานาธิบดี

ในช่วงเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ.1945 ได้มีการริเริ่มก่อตั้งกองกำลัง ซึ่งทำหน้าที่คล้าย กับตำรวจในยุคปัจจุบัน โดยแบ่งหน่วยงานออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ส่วนกลาง
- 2) ภูมิภาค
- 3) จังหวัด

การจัดตั้งตำรวจแห่งชาติของสาธารณรัฐเวียดนาม (Republic of Vietnam) หรือ เวียดนามใต้ เป็นการจัดองค์กรในลักษณะเดียวกับกองกำลังตำรวจนครบาลฝรั่งเศส ซึ่ง รับผิดชอบการรักษาความเป็นระเบียบของสังคม และการจับกุมผู้กระทำความผิด หลังจากมีการทำ สนธิสัญญาเจนีวาปี ค.ศ.1954 (Geneva Accords) รัฐบาลของชาวเวียดนามใต้ ได้สร้างกอง กำลังตำรวจของตนเอง และใช้ตัวแบบของฝรั่งเศส เป็นตำรวจแห่งชาติที่อยู่ภายใต้ กระทบวงมหาดไทย หัวหน้าตำรวจอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการ กระทบวงมหาดไทย ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี หรือ

เรียกว่า Gendarmerie รับผิดชอบการรักษาความสงบเรียบร้อยในเมืองหลักๆ และเมืองในต่างจังหวัด ในพื้นที่เมือง ตำรวจปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ว่าเมือง (Wikipedia, 2016)

นอกเหนือจากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยหรือ Gendarmerie กองกำลังตำรวจ ยังประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจทางอาญา (criminal police) เป็นผู้ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวน และกองกำลังกึ่งทหารซึ่งมีกำลังอยู่ประมาณ 15,000 นาย รับผิดชอบการป้องกันปราบปรามจลาจล และรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนในระหว่างเหตุการณ์ความไม่สงบ จัดเตรียมความพร้อมของกำลังพลสำรอง สำหรับกองทัพเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้กำลัง อย่างไรก็ตาม ระบบกองกำลังบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว มีความแตกต่างจากระบบของประเทศฝรั่งเศส เนื่องจากตำรวจแห่งชาติ ของเวียดนามใต้ ไม่ได้แยกการควบคุมระหว่างกระทรวงมหาดไทย กับกระทรวงกลาโหม แบบในฝรั่งเศส (Wikipedia, 2016)

เมื่อวันที่ 27 เดือน สิงหาคม ปี ค.ศ.1953 ให้กำเนิดกระทรวงตำรวจ หรือกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016)

ในปี ค.ศ.1965 กองกำลังตำรวจแห่งชาติ สาธารณรัฐเวียดนามใต้ มีขยายกำลังพลจนถึงประมาณ 41,000 นาย ตำรวจแห่งชาติในฐานะส่วนหนึ่งของรัฐบาลพลเรือน ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของกองทัพเวียดนามใต้ ตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติภารกิจรวบรวมข่าวกรองพิเศษ และงานการต่อต้านข่าวกรอง ซึ่งมักจะมีความซ้ำซ้อนกับหน้าที่ของฝ่ายทหาร นอกเหนือจากนี้ ตำรวจแห่งชาติ ยังรับผิดชอบปกป้องเจ้าหน้าที่เวียดนามใต้ และสถานที่ราชการ ซึ่งก็มีความซ้ำซ้อนกับภารกิจของกองกำลังตำรวจรักษาและหน่วยกำลังปฏิบัติการพิเศษ

ในช่วงปี ค.ศ.1969 ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการถอนรากถอนโคนและทำลายลัทธิคอมมิวนิสต์ หน่วยลาดตระเวนจังหวัด (Provincial Reconnaissance Unit – PRUs) หรือที่เรียกในตอนเริ่มต้นว่าเป็นทีมต่อต้านการก่อการร้าย (Counter-Terror CT) ได้โอนมาอยู่กับหน่วยงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร่วมกับ หน่วยงานสนับสนุนการพัฒนาเพื่อการปฏิวัติและการปฏิบัติการทางพลเรือน (Civil Operations and Revolutionary Development Support – CORD) และหน่วยข่าวกรองกลางของสหรัฐอเมริกา (CIA) ดำเนินการควบคุมกองกำลังในโครงการฟีนิกซ์ (Phoenix Program) หน่วยงานข่าวกรองตำรวจ

ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ CIA และ CORDS เพื่อรวบรวมข้อมูลในการพิสูจน์ทราบพวกเวียดกง และช่วยในการควบคุมอาชญากรรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งชาติ สวมเครื่องแบบสีน้ำตาลเข้ม และหมวกยอดที่มีเครื่องหมาย ตั้งแต่ปี 1956-1965 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็ยังสวมเครื่องแบบสีขาวในโอกาสสำคัญที่เป็นทางการ ในการปฏิบัติหน้าที่ปกติประจำวัน เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อาวุธปืนลูกม่ขนาด .38 หรืออาจมีอาวุธปืนสงครามแบบ M1 คาร์ไบน์ และปืนยาวแบบ M-16 บทบาทของตำรวจในงานด้านความมั่นคงของประเทศที่ต้องร่วมกับกองทัพ ในเวียดนาม กิจกรรมของตำรวจอาจจะไม่สามารถถอนรากถอนโคน ทำลายโครงสร้างพื้นฐานของพวกเวียดกงได้ หากไม่มีกลยุทธ์และแผนการทางทหารในภาพรวมที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติของตำรวจ (Frank E. Ambbruster, 1967)

สำนักงานความปลอดภัยสาธารณะของหน่วยงานสหรัฐอเมริกาเพื่อการพัฒนาต่างประเทศ (Office of Public Safety of the United State Agency for International Development – USAID) ให้การสนับสนุนเพื่อพัฒนาองค์กรตำรวจแห่งชาติ และองค์กรบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ ในช่วง 1966 ในสาธารณรัฐเวียดนาม หรือเวียดนามใต้ ก่อนปี ค.ศ.1962 มีหน่วยงานตำรวจที่แยกกันอยู่เป็นจำนวนมาก ปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั่วประเทศ โดยขาดการประสานงานกัน ขาดความเป็นเอกภาพในขณะที่มีภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งมาจากพวกเวียดกง และผู้ที่สนับสนุนจากต่างชาติ ในปี ค.ศ.1962 เมื่อมีการออกข้อกำหนดโดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเวียดนาม จึงทำให้องค์กรตำรวจมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีการตั้งหน่วยงานตำรวจแห่งชาติ (Directorate General of National Police) เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 1962 ตำรวจในเวียดนามใต้ ไม่ได้เป็นตำรวจของท้องถิ่นในลักษณะของตำรวจอเมริกา มีตำแหน่งหัวหน้าตำรวจ คือ Director General โดยมีตำแหน่งรองผู้อำนวยการ 1 ตำแหน่ง และผู้ช่วยผู้อำนวยการ 7 ตำแหน่ง รับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหาร บุคลากรและการฝึกอบรม งานการข่าว การปฏิบัติ การควบคุมทรัพยากร กองกำลังพื้นที่ และตำรวจวิทยาการ (Charles A Mann and Robert C Lowe, 1966)

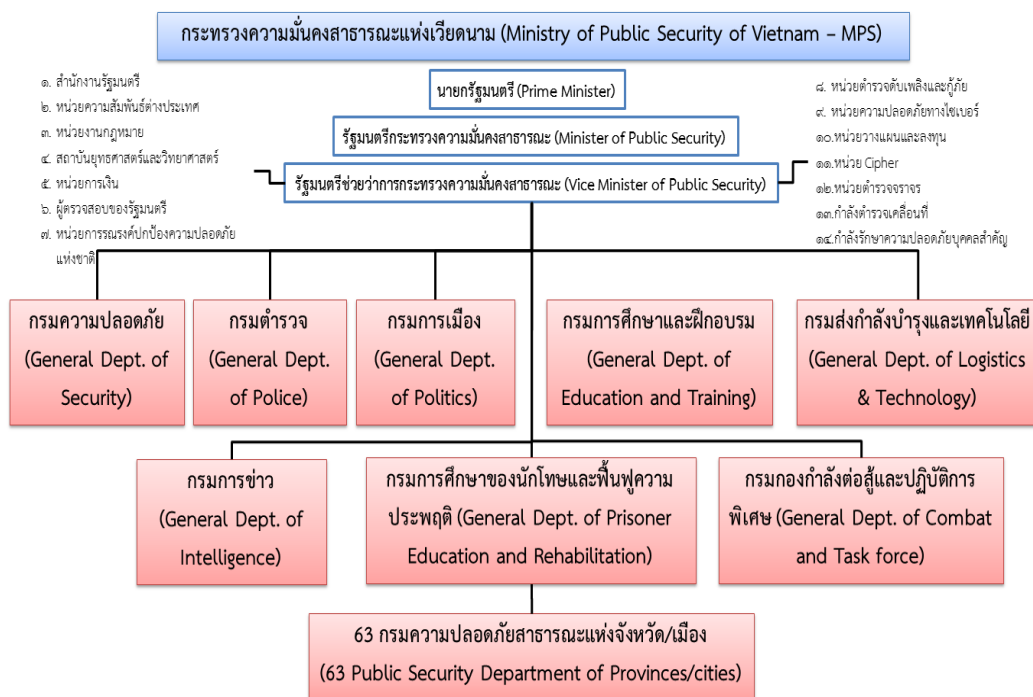
วันที่ 6 เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1975 ได้มีการรวมระหว่างกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ กับกระทรวงมหาดไทย เป็นกระทรวงมหาดไทย

ในปี ค.ศ.1988 กระทรวงมหาดไทย เปลี่ยนชื่อเป็น กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ (Ministry of Public Security) จนถึงปัจจุบัน และวันที่ 19 เดือน สิงหาคม ค.ศ.1945 ถือว่าเป็นวันตำรวจ

2. รูปแบบการจัดองค์กรตำรวจ

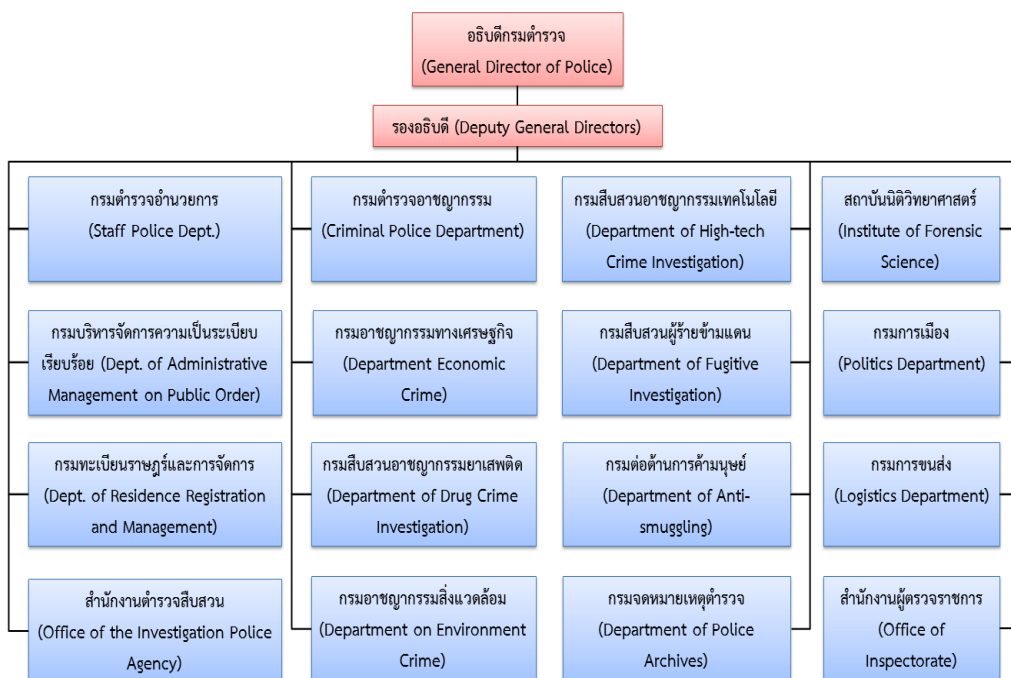
หน่วยงานตำรวจเวียดนามเป็นกรมใหญ่ เรียกว่า กรมตำรวจ (The General Police Department) ภายใต้สังกัดกระทรวงความปลอดภัยสาธารณะ (The Ministry of Public Security)ภายในกระทรวงมีหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กรมความปลอดภัย กรมตำรวจ กรมการเมือง กรมการศึกษาและฝึกอบรม กรมส่งกำลังบำรุงและเทคโนโลยี กรมการข่าว กรมการศึกษาของนักโทษและฟื้นฟูความประพฤติ และกรมกำลังต่อสู้และปฏิบัติการพิเศษ และมีกรมความปลอดภัยสาธารณะแห่งจังหวัด/เมือง จำนวน 63 กรม นอกจากนี้ ยังมีกรมขนาดเล็กที่ขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความปลอดภัยสาธารณะโดยตรง จำนวน 14 กรม ปรากฏตามแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 1 ตราสัญลักษณ์กระทรวงความมั่นคง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Wikipedia, 2016)

กรมตำรวจเวียดนามมีหน่วยงานภายใน ได้แก่ กรมตำรวจอำนวยการ กรมตำรวจอาชญากรรม กรมสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยี สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมบริหารจัดการความเป็นระเบียบเรียบร้อย กรมอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กรมสืบสวนผู้ร้ายข้ามแดน กรมการเมือง กรมทะเบียนราษฎรและการจัดการ กรมสืบสวนอาชญากรรมยาเสพติด กรมต่อต้านการค้ามนุษย์ กรมการขนส่ง สำนักงานตำรวจสืบสวน กรมอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม กรมจตหมายเหตุตำรวจ สำนักงานผู้ตรวจราชการ รายละเอียดปรากฏตามแผนภูมิ ดังนี้

ภาพที่ 2 โครงสร้างกรมตำรวจเวียดนาม

เวียดนาม เป็นสมาชิกขององค์การตำรวจสากล หรือ INTERPOL โดยมีหน่วยงานตำรวจสากลของเวียดนาม INTERPOL National Central Bureau (NCB) for Vietnam เป็นหน่วยงานภายใต้กรมตำรวจ ทำหน้าที่ประสานงานด้านต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ (คณะตำรวจศาสตร์, 2558)

หน่วยงานตำรวจตำรวจของเวียดนาม แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. กระทรวงความมั่นคง
2. ตำรวจจังหวัด
3. ตำรวจอำเภอ/เขต (มีอำนาจสอบสวน)
4. ตำรวจตำบล/แขวง (ไม่มีอำนาจสอบสวน) ทำหน้าที่ป้องกันเหตุและรับแจ้งเหตุเบื้องต้น เมื่อรับแจ้งแล้วจะต้องส่งให้ตำรวจอำเภอ/เขตดำเนินการสอบสวน

ตำรวจเวียดนามมีประมาณ 280,000 คน การเกษียณอายุราชการของตำรวจไม่เท่ากัน โดยเวียดนามแบ่งการเกษียณอายุราชการออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ตำรวจทั่วไป ในระดับปฏิบัติการ หรือเทียบเท่ากับตำรวจไทย คือ ชั้นประทวน โดยผู้ชายเกษียณที่อายุ 55 ปี ผู้หญิงเกษียณที่อายุ 50 ปี
2. ผู้บริหารระดับกลาง หรือเทียบเท่ากับตำรวจไทย คือ ระดับรองสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ ผู้ชายเกษียณที่อายุ 58 ปี ผู้หญิงเกษียณที่อายุ 53 ปี
3. ผู้บริหารสูงสุด หรือเทียบเท่ากับตำรวจไทย คือ ระดับผู้บังคับการหรือนายพลขึ้นไป ผู้ชายเกษียณที่อายุ 60 ปี ผู้หญิงเกษียณที่อายุ 55 ปี

ตำรวจนครบาลฮานอย (Department of Public Security of Hanoi)

ภาพที่ 3 Department of Public Security of Hanoi (Wikipedia, 2016)

ตำรวจนครบาลฮานอย มีกำลังพลตำรวจประมาณ 10,000 นาย มีรถยนต์ประมาณ 4,500,000 คัน ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาด้านการจราจร หน่วยงานตำรวจในเวียดนาม แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับกระทรวง ระดับเมือง ระดับเขต/อำเภอ และระดับแขวง/ตำบล โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนมีถึงระดับเขต/อำเภอ ซึ่งมีการแบ่งหน่วยงานภายในออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่

- ฝ่ายสอบสวนกลาง (Synthetic Investigation Team)
- ฝ่ายสอบสวนคดีทั่วไป (The Police Team Investigation Crime)
- ฝ่ายสอบสวนคดีเศรษฐกิจ (The Police Team Investigation Economic Crime)
- ฝ่ายสอบสวนคดียาเสพติด (The Police Team Investigation Crime on Drugs)

ในแต่ละเขตมีพนักงานสอบสวนของเขต ซึ่งจำนวนพนักงานสอบสวนแล้วแต่ปริมาณคดีในแต่ละเขต โดยมีหน้าที่ในการเข้าเวรรับแจ้งความจากประชาชน จัดแบ่งประเภทและส่งข้อมูลให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รายงานความคืบหน้าของคดีให้ประชาชนทราบ แก้ไขปัญหาให้กับประชาชน สอบสวนคดีตามประมวลกฎหมายอาญา และนำประชาชนให้ปฏิบัติตามกฎหมาย คอยตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ตำรวจนครบาลฮานอยจะมีการประชุมในคดีใหญ่ ๆ เพื่อหาข้อมูลหรือข้อผิดพลาดและแนวทางการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ ยังมีการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน นายร้อยตำรวจเวียดนาม เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลฮานอยจะได้รับเชิญไปบรรยายให้ความรู้ในโรงเรียนตำรวจเวียดนาม บางคนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักเรียนด้วย รวมทั้งมีความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และมีการส่งคณะเจ้าหน้าที่ตำรวจไปศึกษาดูงาน ในต่างประเทศ

ตำรวจนครบาลฮานอย มีการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และกำหนดมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ทำให้สามารถจับกุมคดีที่เกิดขึ้นได้ในอัตราที่สูง และสามารถกำหนดมาตรการป้องกันอย่างได้ผล เช่น คดีคนจี้เงินนำอุปกรณ์มาติดที่ตู้ ATM เพื่อคัดลอกข้อมูลแล้วไปทำบัตรปลอมเพื่อกดเงินออกจากบัญชีผู้เสียหาย ตำรวจนครบาลฮานอยสามารถประสานงานกับธนาคาร เพื่อแจ้งเตือนและขอความร่วมมือในการเฝ้าระวังและป้องกันเหตุ

องค์การตำรวจสากลฮานอย ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศในการพัฒนาโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมความสามารถของเวียดนามในการบังคับใช้กฎหมายภายในยามที่การสืบสวนนั้นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของต่างประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม, 2559)

ตำรวจระดับเขตไฮบาตรัง (Hai Ba Trung District Police)

หน่วยงานตำรวจระดับเขต/อำเภอ หน้าที่ความรับผิดชอบ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. คดีทั่วไป
2. คดีอุกฉกรรจ์
3. คดีเศรษฐกิจ
4. คดียาเสพติด

ตำรวจระดับแขวง/ตำบล (Police Station)

การดูแลความปลอดภัยสาธารณะในเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงฮานอยซึ่งเป็นเมืองหลวง บ้านเมืองมีความเจริญ ประชากรพักอาศัยหนาแน่น เป็นย่านการค้าธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยวทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน

รถยนต์ในเวียดนามแบ่งตามลักษณะป้ายทะเบียนได้เป็น 3 ประเภท คือ รถยนต์ที่ใช้ในราชการทหาร ใช้ป้ายทะเบียนสีแดง รถยนต์ของหน่วยงานราชการ (รวมทั้งตำรวจ) ใช้ป้ายทะเบียนสีฟ้า และรถยนต์ของประชาชนทั่วไป ใช้ป้ายทะเบียนสีขาว

มาตรการในการป้องกันรถจักรยานยนต์หายในเวียดนามประการหนึ่ง คือ เมื่อขับขี่รถไปในสถานที่ที่มีการจัดที่จอดรถและมีเจ้าหน้าที่ดูแล จะใช้ดินสอสีขาวเขียนหมายเลขลงบนเบาะรถจักรยานยนต์ แล้วมอบบัตรที่มีหมายเลขตรงกับเลขที่เขียนไว้ เมื่อจอดรถไว้แล้วมารับรถ จะต้องแสดงบัตรดังกล่าวที่จะต้องมีหมายเลขตรงกัน ให้เจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะนำรถออกไปได้

สภาพการจราจรในเวียดนามค่อนข้างแออัด ตามทางแยกไม่ค่อยมีสัญญาณไฟจราจร แต่จะมีตำรวจจราจรยืนปฏิบัติหน้าที่บริเวณทางแยก โดยผู้ขับขี่ก็สามารถขับรถยนต์ได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ประชาชนส่วนใหญ่ขับรถจักรยานยนต์เนื่องจากราคาถูกกว่ารถยนต์มาก

ในพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเวลากลางคืน จะมีประชาชนทั้งชาวเวียดนามและชาวต่างชาติ เข้าไปท่องเที่ยว ซื้อของ ใช้บริการในสถานบริการ โดยชาวเวียดนามส่วนใหญ่นิยมใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ จึงเป็นช่องโอกาสให้คนร้ายก่ออาชญากรรมในคดีลักทรัพย์จักรยานยนต์ได้ ตามสถานที่ท่องเที่ยวจึงมีการจัดพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์ไว้ และมีประชาชนและวัยรุ่นนำรถเข้าไปจอดจำนวนมาก นอกจากนี้ เพื่อความปลอดภัยยังมีการเตรียมถังดับเพลิงวางไว้บริเวณทางแยกหัวถนนที่มีการปิดถนน สำหรับให้นักท่องเที่ยวเดินเที่ยว โดยมีประชาชนในชุมชนมาเฝ้าระวังและดูแล มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำทางเข้า-ออกของถนน ตั้งจุดตรวจสังเกตการณ์และห้ามรถจักรยานยนต์ที่จะเข้าไปในพื้นที่ ที่มีการปิดถนน โดยร่วมปฏิบัติกับอาสาสมัครและพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน

ในพื้นที่ท่องเที่ยว มีการจัดรถยนต์ตำรวจ ซึ่งเป็นรถบรรทุกขนาดเล็ก สีขาว มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ 2-3 คนนั่งอยู่ในรถ พร้อมอาสาสมัครตำรวจ ออกตรวจตราจัดระเบียบในถนน เนื่องจากถนนคับแคบและมีรถจักรยานยนต์จำนวนมาก โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้เครื่องขยายเสียงในการประชาสัมพันธ์และจัดระเบียบพื้นที่ไปด้วย

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การสร้างความร่วมมือกับองค์กรตำรวจต่างประเทศ เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมนั้น ในปีที่ผ่านมาเวียดนามได้มีความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เช่น มาเลเซียและอินโดนีเซีย ในปี 2015 เมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีความร่วมมือในทุกๆ ด้าน อาชญากรรมที่เข้ามาในเวียดนาม มีแนวโน้มเป็นอาชญากรรมรูปแบบใหม่ เวียดนามจึงมีนโยบายส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปปฏิบัติงานในประเทศอาเซียน เป็นลำดับแรก จากนั้นจึงขยายไปปฏิบัติงานในประเทศในยุโรป เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของเวียดนามมีการดำเนินการประสานงานและร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น INTERPOL ASEANPOL SOMTC ทูตของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งใช้สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือในทางอาญาระหว่างประเทศ โดยมีัยการสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบดูแล ความร่วมมือที่ได้ผลมากที่สุด คือ ความร่วมมือระดับทวิภาคี เช่น เวียดนามกับจีน ลาว กัมพูชา ทั้งสองประเทศมีการเดินทางเพื่อเข้าไปจับกุมคนร้ายที่หลบหนี มีการกวาดล้างยาเสพติดในบริเวณชายแดนทั้ง 2 ฝ่าย

เวียดนามกับจีนมีความร่วมมือกันกวาดล้างอาชญากรรมตามชายแดน มีการจับกุมคนจีนที่หนีมาเวียดนาม โดยการประสานงานทางโทรศัพท์หรือประสานโดยตรง มีการประสานงานเพื่อมาบันทึกปากคำหรือเก็บพยานหลักฐานเพื่อสนับสนุนในการดำเนินคดี

สำหรับประเทศไทยกับเวียดนาม มีความใกล้ชิดมาเป็นเวลานาน การไปจับกุมคนร้ายที่หลบหนีไป ได้รับความร่วมมือในการจับกุมคนร้ายได้ด้วยความรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังไม่มีการลงทุนในสนธิสัญญาระหว่าง 2 ประเทศ คนไทยมาลงทุนในเวียดนามมากขึ้น เดินทางมาง่ายขึ้น และมีแนวโน้มนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น มีการหางานทำกันมากขึ้น ดังนั้นเราควรจะมีการกระชับความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ในอนาคตอาจมีการเยือนระหว่าง 2 ประเทศมากขึ้น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนการฝึกอบรม เช่น การปราบจลาจล การสอบสวนดำเนินคดี ดำเนินการได้เมื่อมีประชาชนมาแจ้งความ หรือปรากฏข่าวทางโทรทัศน์ ความผิดซึ่งหน้า ทุกหน่วยสามารถรับข้อมูลเบื้องต้นได้ เมื่อตรวจสอบเบื้องต้นแล้วว่ามีกระทำความผิดจริง จะส่งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีอำนาจสอบสวนดำเนินการต่อไป โดยพนักงานอัยการมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุมการสอบสวนตั้งแต่แรก และเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ก็ส่งให้พนักงานอัยการ เพื่อพิจารณามีความเห็นสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้องต่อไป (Ministry of Public Security, 2016)

โดยสรุป สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นประเทศหนึ่งในคาบสมุทรอินโดจีน และเห็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม สภาพอาชญากรรมในเวียดนามมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน โดยในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ อาชญากรรมโดยส่วนใหญ่คือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ เวียดนามไม่มีปัญหาการก่อการร้าย อาชญากรรมที่มีแนวโน้มเป็นปัญหามากขึ้นสำหรับเวียดนามก็คือปัญหายาเสพติด และคดีเกี่ยวกับเพศ ตำรวจเวียดนามมีความเป็นมาอย่างยาวนาน โดยการจัดองค์กรตำรวจสมัยใหม่เกิดขึ้นในช่วงที่เวียดนามตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส มีการก่อตั้งกองกำลังโดยมีการจัดรูปแบบกองกำลังคล้ายกับกองกำลังGendarmerieแบบฝรั่งเศส โดยในด้านเวียดนามใต้ ในช่วงที่สหรัฐอเมริกา มีบทบาท กิจกรรมตำรวจได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาหลายประการทั้งด้านเครื่องมืออาวุธ การสนับสนุนด้านวิชาการ การบริหารจัดการ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการรวมเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ กิจกรรมตำรวจก็ได้รับรวมเป็นหนึ่งเดียว และมีพัฒนาการในเวลาต่อมา โดยงานตำรวจอยู่ภายในกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ โดยมีการแบ่งหน่วยงานเป็นกรมใหญ่และกรม

เล็ก ภายใต้กระทรวงความมั่นคง มีหน่วยบังคับใช้กฎหมายตามลักษณะคดีที่เกิดขึ้น และหน่วยตำรวจในพื้นที่ซึ่งแบ่งออกเป็น ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ/เขต ซึ่งเป็นหน่วยระดับล่างสุดที่มีอำนาจสอบสวน และระดับตำบล/แขวง เป็นหน่วยกำลังที่ไม่มีอำนาจสอบสวน ทำหน้าที่ป้องกันเหตุ รับแจ้งและจับกุมผู้กระทำความผิด แล้วส่งให้หน่วยระดับอำเภอ/เขต ดำเนินการสอบสวนต่อไป บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเวียดนาม นอกจากจะมีหน้าที่ในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ต่างๆ แหล่งท่องเที่ยว งานด้านการจราจร ตำรวจเวียดนามยังต้องรับผิดชอบงานด้านทะเบียนราษฎร การจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน และงานทะเบียนรถอีกด้วย จุดเด่นที่สำคัญของงานความปลอดภัยสาธารณะคือการควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในสังคมและชุมชน โดยประชาชนชาวเวียดนามจะต้องมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่รัฐในการให้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมกันรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ชุมชน รวมทั้งการเคารพกฎหมายของประเทศ และการให้ความสำคัญกับความร่วมมือกับต่างประเทศรวมทั้งประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ในยุคที่อาชญากรรมมิได้ถูกจำกัดด้วยพรมแดน

เอกสารอ้างอิง

- คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2558). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคของพนักงานอัยการในการดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- จารุวรรณ เจตเกษกิจ. (2555). เวียดนามกับ AEC โอกาสทางธุรกิจที่ผู้ประกอบการไทยควรรู้. *อุตสาหกรรมสาร*, 54(มี.ค.-เม.ย.): 24-28.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2557). ระบบบริหารราชการของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. กรุงเทพฯ: กรรณการพิมพ์.
- สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม. (2559). กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ระบบงาน และแนวปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบงานยุติธรรมของประเทศในอาเซียน. เข้าถึงได้จาก http://www.asean.go.th/asean-en/images/file/ASEAN_LAWS/ASEANLAW.pdf

Voice TV. (2557). *เวียดนามประหาร 30 นักโทษคดียาเสพติด*. เข้าถึงได้จาก <https://www.voicetv.co.th/read/94732>

ภาษาอังกฤษ

Armbruster, Frank E. (1967). *A Military and Police Security Program for South Vietnam*. New York: Hudson Institute.

Mann, Charles A and Lowe, Robert C. (1966). *The Public Safety Program Vietnam*. Saigon, Vietnam: Office of Public Safety, US Agency for International Development,

Ministry of Public Security. (2016). *Ministry of Public Security of Socialist Republic of Vietnam*. Retrieved from <http://en.bocongan.gov.vn/>

Ministry of Public Security. (2016). *Phòng, chống tội phạm và VPPL*. Retrieved from <http://bocongan.gov.vn/tintuc/Pages/thong-ke.aspx?Cat=101>

Overseas Security Advisory Council (OSAC). (2016), *Vietnam 2016 Crime & Safety Report: Hanoi*. Retrieved from <https://www.osac.gov/Content/Report/684f2516-d3b6-4285-ac70-15f4add203d3>

Overseas Security Advisory Council (OSAC). (2016). *Vietnam 2016 Crime & Safety Report: Ho Chi Minh City*. Retrieved from <https://www.osac.gov/Content/Report/8dd27881-e1c3-4b35-9a5b-15f4add209fd>

Wikipedia. (2016). *Republic of Vietnam National Police*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_National_Police